

יום הבחור

בעוד כחודש ילכו אזרחי המדינה להצביע בבחירות לכנסת, ובימים אלו אנו נחשפים לתעמולת הבחירות של המפלגות ולמסרים שהן מעבירות לציבור. הבעיה היא שאין ממש מסרים למרות שכולם, מכל המפלגות, מחזיקים בכיס 'דף מסרים' שניסח גאון שיווקי זה או אחר - וזאת משום שהפוליטיקה שלנו הפכה לפוליטיקה של זהויות ולא של רעיונות. לא חשוב מה נאמר – חשוב רק מי האומר. המצחיק הוא, שעדיין יש תיוג לאנשים לימין ולשמאל, למרות שאף אחד לא עונה לשאלות החשובות באמת - איך נפרדים לשלום מהפלשתינים בלי לפנות אף אחד מביתנו, ובלי לחטוף רקטות פצמ"רים ומחבלים מתאבדים בליבה של הארץ? איך למנוע דלות ועוני, ועד כמה המדינה אחראית לרווחתם של אזרחיה? מה מעמדה של השבת במדינת היהודים, ומהי בכלל מדינה יהודית? אבל אין מי שעונה. כולם מגרדים פצעים. כל מה שאני מצליח לשמוע בקופוניה התקשורתית המהווה את הדיון הציבורי אלו רק השמצות, 'פייק ניוז', ספינים או 'סחרירים' בעברית חדשה למי שביקש, ובעיקר **הפחדות**. אותי זה משעמם - כי אני לא פוחד. למרות שכבר נאמר על ידי החכם באדם - **אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחָד תִּמְיֵד** (משלי כח יד), אני מסרב 'להתפחד' - שהרי הפחד הנכון הוא רק פחד האדם ממעשיו הוא, ממעשי אחרים אין לו מה לפחד - רק להישמר.

ואם כבר בבחירות עסקינן, אז יש לנו בחירות כאן אצלנו. ויש רק שני נושאים על הפרק - הבחירות לתפקיד מזכיר הקיבוץ, ושנת חופש נוספת שביקש חבר. שלא כהרגלה, המזכירות, שדנה בנושאים האלה, החליטה **פה אחד** להמליץ לציבור שתי המלצות - למועמדות אלי אלישע לתפקיד מזכיר הקיבוץ - בעד, והשנייה נגד. אפשר לספור על יד אחת את המקרים בהם המזכירות הייתה **כולה כאחד** בעד או נגד משהו. זהו אחד המקרים הללו. ובצדק. כבר שלושה חודשים שאלישע משמש כאחד משני ממלאי מקום, ולתחושתו, וכנראה גם לתחושתם של אחרים - הדברים די נרגעו - כלומר זה עובד, וזו בשורה טובה. במיוחד אחרי הדרמות שעברנו קודם. ומה באשר למסר? ובכן - ממה שהסתבר מהתהליך שעברנו עם רפי נשיא, אנחנו די רוצים את אותם הדברים - קהילה רב דורית **פעילה ומתפקדת**, קליטת הבנים בעצמאות כלכלית, שיוך דירות ואולי גם נכסים. לגבי פרוק השיתוף לגמרי והפסקת הערבות ההדדית - כאן אנחנו חלוקים אבל יש לנו עוד זמן לזה.

זהה המקום להגיד **תודה** לאביגייל גולדסמן על שלושת החודשים האחרונים, ולבקש את הציבור להצביע בקלפי **בעד** אלי אלישע לתפקיד המזכיר - כפי שהמליצה המזכירות.

ומשהו קטן לסיום -

שמחתי לשמוע שהתקציב לטיול המשק הקרוב אינו מספיק, וזאת מאחר ונרשמו רבים, ואנו נדרש להוסיף מכיסנו. 'משבר חברתי עאלק' - למען זה הייתי מוכן לשלם אפילו עוד...

ובבניין הארץ ננוחם

דן חנוך.